

Volám tě, sluníčko

Klidně, ne příliš pomalu

K. Slavický / V. Fischer

1. Vo-lám tě, slu-níč-ko vy-jdi a-spoň ma-lič-ko, vy-jdi
2. Vo-lám tě na-ho-ru, vy-hou-pni se nad ho-ru na svůj

mra-ků ven za-hřej chlad-nou zem.
od-rý trůn, za-hřej les i tůň.

Je to velká zlatá koule,
ze své výšky hřeje svět.
Když se zjara pousměje,
vybarví hned každý květ.

